

24.6.2010

KÖZLEMÉNY A KÉPVISELŐK RÉSZÉRE

Tárgy: **Konstantinos Lazaridis görög állampolgár által benyújtott 1834/2009. számú petíció az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló 2002/584/IB tanácsi kerethatározatról és a „ne bis in idem” elvének be nem tartásáról**

1. A petíció összefoglalása

A petíció benyújtója kifejti, hogy egy francia bíróság bűnösnek ítélte egy ügyben, miközben ugyanebben az ügyben egy görög bíróság korábban már felmentette az ellene felhozott vádak alól. Az adott területre vonatkozó uniós jogszabályok hiányosságai miatt most börtönbüntetést kell letöltenie Franciaországban. A petíció benyújtója az ügygel kapcsolatosan megemlíti, hogy az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló 2002/584/IB tanácsi kerethatározat nem biztosítja az Európai Unió polgárainak biztonságát, valamint a „ne bis in idem” elv betartását a tagállamok igazságügyi hatóságainak részéről. A petíció benyújtója ezért arra kéri az Európai Parlamentet, hogy hozza meg a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy pótolják az említett súlyos törvénykezési hiányosságot.

2. Elfogadhatóság

Elfogadhatónak nyilvánítva: 2010. március 23. Felkéri a Bizottságot, hogy az eljárási szabályzat 202. cikkének (6) bekezdése szerint nyújtson tájékoztatást.

3. A Bizottságtól kapott válasz: 2010. június 24.

Az Európai Bizottságnak nincs felhatalmazása arra, hogy beavatkozzon az egyes tagállamok büntetőjogi rendszerének mindennapi működésébe. Így ebben a konkrét esetben csak

Franciaország és Görögország felelős a petíció benyújtója ügyének jogi értékeléséért.

A Bizottság azonban a Petíciós Bizottság tájékoztatása céljából a következő észrevételeket kívánja tenni:

Az Európai Unióban a „*ne bis in idem*” elvhez kapcsolódó kötelező szabályt bűnügyekben a **Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 54–58. cikke** állapítja meg. **Ezt a rendelkezést a Bíróság több alkalommal értelmezte, és különösen megállapította, hogy a felmentéseknek „*ne bis in idem*” hatásuk is van az egész Unióra nézve, természetesen csak amennyiben a második eljárás ugyanazokkal a cselekményekkel foglalkozna (lásd a Bíróság által a C-150/05. sz. *Van Straaten* ügyben 2006. szeptember 28-án hozott ítéletet).**

Továbbá a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos, büntetőeljárások során felmerülő összeütközések megelőzéséről és rendezéséről szóló 2009/948/IB kerethatározat (HL L 328., 2009.12.15., 42. o.) az olyan helyzetek megelőzésére irányul, amikor ugyanazon személlyel szemben ugyanazon cselekmények miatt különböző tagállamokban vannak folyamatban párhuzamosan büntetőeljárások. Ez valóban annak kockázatával járna, hogy ugyanazon cselekmények kapcsán két jogerős ítélet születne, megsértve a „*ne bis in idem*” elvet. A tagállamoknak 2012. június 5-ig kell végrehajtaniuk ezt a kerethatározatot.

A „*ne bis in idem*” elvet illetően különösen az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat (HL L 190., 2002.7.18., 1. o.) 3. cikke – „Az európai elfogatóparancs végrehajtása kötelező megtagadásának okai” cím alatt – a következőképpen rendelkezik: „A végrehajtó tagállam igazságügyi hatósága (a továbbiakban »végrehajtó igazságügyi hatóság«) az alábbi esetekben tagadja meg az európai elfogatóparancs végrehajtását: 2. ha a végrehajtó igazságügyi hatóság rendelkezésére álló információkból az derül ki, hogy a keresett személyt valamely tagállam ugyanazon cselekményért már jogerősen elítélte, feltéve hogy elítélése esetén a büntetést már végrehajtották, végrehajtása folyamatban van, vagy az ítélkező tagállam joga szerint az már nem hajtható végre.” A megtagadás e kötelező oka előfeltételezi, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság tájékoztatást kap a korábbi ítéletről, amiért minden valószínűség szerint az érintett személy vagy ügyvéde folyamodna.

Végezetül az *Európai Unió Alapjogi Chartájának 50. cikke előírja, hogy senki sem vonható büntetőeljárás alá és nem büntethető olyan bűncselekményért, amely miatt az Unióban a törvénynek megfelelően már jogerősen felmentették vagy elítélték.*

Következtetések

A Bizottságnak nincs hatásköre a szóban forgó ügy további vizsgálatára. A Petíciós Bizottság azt a tanácsot adhatja a petíció benyújtójának, hogy a francia jog alapján rendelkezésre álló jogorvoslatokat illetően kérjen jogi tanácsot.